

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.30. Liber de periculis temporum novissimorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. vicinarum provinciarum Theologos con-
A.C. 1256. vocarent; quærebantque ex partibus, an
 observaturæ sint ea, quæ hoc concilium
 statuerit. Guilielmus id accepit cum
 gaudio, & genibus pronis supplex effli-
 ctim petiit tam suo quam reliquorum Do-
 ctorum nomine, emendationem, quæ con-
 cilio placuisset, etiam sibi & ipsis placi-
 turam spondens. Sed Fratrum Prædi-
 catorum Magister ejusque focii perhibe-
 bant, sibi aliud videri; & illi concilio in
 sola provincia Senonensi authoritatem
 fore: Ordinem vero suum, cujus existi-
 matio læsa esset, per omnia se regna por-
 rigere. Guilielmus tamen Universitatis
 nomine supplicavit Præsulibus, ut peri-
 cula dolosis a concionatoribus Ecclesiæ
 Gallicæ imminetia investigarent, & a-
 vertere conarentur. Testantur id trede-
 cim Præsules in suis litteris patentibus,
 quas ultimo Julii an. 1256 ediderunt.

§. XXX.

*Liber de periculis temporum novis-
simorum.*

Guilielmus de Sancto Amore hoc ipso
 anno & orantibus quidem Episcopis,
 ut aiebat, reapse composuit librum, quem
 inscripsit: Pericula novissimorum tempo-
 rum; alludens ad quendam S. Pauli lo-
 cum, quem explicandum sibi sumit. Vi-
 de,

p. 109.

2. Tim. 3. 1.

de, quomodo propositum declaret suum. *Sæcul. XIII.*
 In Ecclesia erunt multa eademque ma- *A.C. 1256.*
 gna pericula: sed quænam illa? Per quod
 hominum genus venient? Quomodo id
 comparatum erit ad illa inferenda, &
 quam inibit viam? Docebimus hæc sin- *p. 19.*
 gula, & ostendemus simul, eos, qui non
 præviderint illa, vel non caverint, in eis-
 dem perituros esse. Instare illa, nec dif-
 ferendam eorum indaginem ac remotio-
 nem. Quinam sint ii, qui præsentire il-
 la, & Christianis indicare debeant; &
 qualis eorum poena, ni faciant, futura sit.
 Quibus modis & illa averti, & cognosci
 possint homines ea allaturi. Contra ne- *p. 20.*
 minem singulariter, nec adversus Ordinem
 quempiam ab Ecclesia probatum se
 velle loqui enunciat; sed haud sincere:
 nam in hoc opere toto Religiosos Mendi-
 cantes, & speciatim Dominicanos desi-
 gnat tam clare, velut si eos nominaret;
 ac evidens est, nihil eum aliud voluisse,
 quam de illorum fama detrahere.

En propositiones, quæ hoc in libro *p. 24.*
 notatu digniores mihi videntur. Fal-
 lunt omnes Concionatores non missi,
 quantumvis docti sanctique, etiamsi mi-
 racula ederent. Sed in Ecclesia missio *disc. 21. c. 2.*
 legitima non fit nisi ab Episcopis & Pa-
 rochis: Episcopi Apostolorum, Sacerdo-
 tes duorum ac septuaginta discipulorum
 locum tenent. Ad verbi divini præco- *p. 25.*
 nium,

Sæcul. XIII.
A.C. 1256.

nium, inquit, sufficit habere authoritatem Pontificis Maximi, vel Episcopi Diocesani. At si Papa quibusdam dat potestatem concionandi ubique, intelligenda est de locis, in quæ invitati fuerint; quia ipsis Episcopis non nisi hoc in casu licet extra dioceses suas aliquam functionem agere. Papa in se ipsum iniquus foret, si turbaret jura suorum Fratrum Episcoporum. Nec est verisimile, illum de rebus divinis ad populos dicendi copiam hominum multitudini non definitæ facere: alioqui hæc esset quasi quædam infinitas Episcoporum universalium. Et quoniam sustentatio debetur illis, qui cum authoritate legitima verbi divini seminem spargunt, id foret populis onus intolerandum imponere.

p. 26.

p. 47.

p. 48. 49.

Si Præsules Apostolorum fallacium conciones cohibere velint, id effectum reddendi ratio maxime compendiaria erit impedire, ne ad vitam necessaria accipiant: sublato enim hoc subsidio, haud diu sacro ex suggestu dicent. Atqui non habent jus victitandi de Evangelio sicut veri Apostoli, cum populum sibi subditum non habeant. Siquis interroget, quid demum mali sit precario victum conquire: respondeo, mendicato viventes fieri blandos, maledicos, mendaces. Si dicas, ad perfectionem virtutis pertinere pro Christo relictis omnibus stipem colligere:

gere: assero perfectionis esse abdicatis rebus omnibus Christum sequi imitando in exercitio bonorum operum, scilicet laborando, non mendicando. Igitur, qui ad perfectionem aspirat, debet relictis omnibus vitæ alimenta sibi labore manuum comparare, vel cuidam cœnobio nomen dare, quod vitæ subsidia ipsi præbeat. Nusquam legimus, Christum vel Apostolos ejus corrogasse stipem: & quanquam jus habebant petendi victum a populis, quos ex missione legitima docebant, laborabant tamen, ut haberent, unde viverent. Ipsæ leges humanæ mendicos valentes damnant. Verum est, Ecclesiam a longo tempore mendicitatem quorundam Ordinum permittere vel tolerare saltem. Sed hinc non conficitur, eam semper admittendam esse contra S. Pauli verba. Atque si Ecclesia illam per errorem concessit, post agnitam veritatem permissionem suam retractare deberet.

Inter signa fallacium Apostolorum author memorat sequentia. Salutis animarum studio præ pastoribus ordinariis flagrare se simulant. A se illustratam Ecclesiam, peccatumque hinc exterminatum esse gloriantur. Adulantur hominibus commodi sui causa, & in aulis Principum hæerere amant. Utuntur artibus, ut sibi cedant bona temporalia seu viventium seu mortuorum. Clamant contra veritates

Sæcul. XIII.

A. C. 1256.

p. 50. 51.

l. un. cod. de Mend. valid.

p. 61. 62. 66.

p. 63.

Sæcul. XIII. tates sibi contrarias, & has supprimere
 A.C. 1256. student. Litigant, ut recipiantur: nihil
 p. 67. 69. sufferunt: succensent, dum ad convivium
 non satis lautum adhibentur, vel ad exa-
 men vocantur: contra illos, qui hoc at-
 tentant, confurgunt, & potestates profa-
 nas concitant. Expetunt secularium a-
 micitias; ac beneficia & dignitates ec-
 clesiasticas cognatis suis quanquam indi-
 gnis, conferri curant. Quos in viros hæc
 indicia caderent, judicare illorum, qui
 tunc vivebant, erat.

Nang. Chr. Id vero certum est, hunc Guilielmi li-
 1256. Du- brum duntaxat fecisse, ut contentio Uni-
 boulai p. 313. versitatem inter ac Dominicanos efferve-
 sceret. Restincturus illam Rex S. Ludov-
 vicus duos Doctores Joannem ac Petrum
 magnæ existimationis viros de suis in-
 tentionibus satis edoctos Romam misit,
 qui secum ferebant librum a Papa discu-
 tiendum. Quo comperto Universitas
 quoque suorum aliquos illuc legavit, nem-
 pe Guilielmum de Sancto Amore, Odo-
 nem Duacensem, Christianum Canoni-
 cum Bellovacensem, Nicolaum de Bario
 ad Albulam, Joannem Belinum, & Joa-
 nem Gecevillium Anglum Rectorem
 suum, ut liber *Evangelium Æternum* di-
 ctus condemnaretur, effecturos. Etiam
 Dominicani eo miserunt, qui causam in-
 pforum contra Legatos Universitatis de-
 fenderent. At populus illos nulla dona-
 tos

Mat. Par.
 p. 860.

tos stipe ludibrio habebat, simulatores pietatis, præcursores Antichristi, concionatores mendaces, blandos Regum ac Principum consiliarios nuncupans, arguensque, quod pastores ordinarios spernerent, sacri tribunalis fidem fallerent, ac peccandi audaciam foverent, incognitas sibi provincias percurrentes. Ita loquitur Matthæus Paris Religiosis Mendicantibus parum favens.

Sæcul. XIII.

A.C. 1256.

§. XXXI.

Legatio ad novum Imperatorem Græcum.

Interim Papa Alexander Episcopum Urbevetanum ut Legatum ad novum Imperatorem Græcum, qui Theodorus Lascaris vocabatur, misit, negotium de conjungendis Ecclesiis cum ejus patre Joanne Vatacio cœptum resumendi gratia. Mandatum vero, quod Papa Legato dedit, continebat primo puncta, quæ Vatacius Papæ Innocentio IV. proponenda curaverat, scilicet agnitionem principatus sanctæ Sedis & Papæ supra omnes Patriarchas cum jure præsidendi conciliis; Græcorum Clericorum, qui per Præfules suos se vexatos crederent, libertatem appellandi ad Romanam Ecclesiam; quæstionum, præsertim fidei, quæ inter ipsos orirentur delationem ad Sedem Apostoli-

2. ep. 325.

ap. Rayn.

n. 48.

Vading. n. 61

postoli-